

ת"פ 38490/11/22 - מדינת ישראל נגד רון דקל אהרון (עוצר/אסיר בפיוקח)

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 38490-11-22 מדינת ישראל נ' אהרון(עוצר/אסיר בפיוקח)
תיק חיצוני: 515210/2022

בפני	כבוד השופט דרור קליטמן
מאמינה	מדינת ישראל באמצעות ב"כ עוזי דטל חיים- לשכת תביעות
פתח תקווה	פתח תקווה
נגד	רון דקל אהרון (עוצר/אסיר בפיוקח) באמצעות ב"כ
נאשם	עו"ד ניצן ביילין

החלטה

רקע

1. بتاريخ 22.11.22, הוגש כתוב אישום המחייב לנאשם ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונוהגה פוחצת של רכב.
2. יחד עם כתוב האישום, הוגשה בקשה למעצרו של החשוד עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.
3. بتاريخ 22.11.22, הגיעו הצדדים להסדר, במסגרתו תוקן כתוב האישום, הנאשם הוודה בעובדות כתוב האישום המתוקן והורשע ביצוע עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונוהגה בקלות ראש.
4. بتاريخ 23.11.22, שוחרר הנאשם ממעצרו למעצר בית, בין היתר לנוכח תיקון כתוב האישום והודאותו. לאחר שהוגש ערע על ההחלטה זו וב הסכמת הצדדים, נקבע בתאריך 29.11.22 כי המעצר יועובה באיזוק אלקטרוני.
5. بتاريخ 6.12.22, נקבע כי הנאשם יופנה לקבלת تسוקיר שירות מבנן וכן חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. כן נקבע מועד לדין לצורך טיעונים לעונש ליום 30.4.23.
6. بتاريخ 6.2.23, הוגשה בקשה לנאשם לחזרה מהוודה.
7. بتاريخ 27.3.23, הנהיג דין בבקשתו צו.

עמוד 1

8. ב"כ הנאשם, עו"ד ניצן בילין, הצבע על כך שהודאתה הנאשם ניתנה חמישה ימים לאחר שהוגש נגדו כתב האישום ועוד באותו עוצר מאחריו סורג ובריח, לראשונה בחייו. שחרורו ממעצר התאפשר הודות להודאותו. לטענתה הנאשם, מעת שהודהה, פנה שוב ושוב לעורכי הדיון שייצגו אותו בבקשתה להוכיח את אי נכונות האמור בכתב האישום וזאת למרות הודאותו בפני בית המשפט. הוא הצבע על כך שאנו מצויים בשלב בו לא נעשה עדין דבר, הנאשם לא זמין לשירות המבחן או למוניה על עבודות השירות ולא סוכם בין הצדדים כל דבר בעניין העונש, لكن לא טען לטען כי הנאשם מנסה להשיג רוח טקטי כל שהוא במעשהיו. הוא הפנה לנסיבות האירוע וטען כי יש בהן על מנת להצביע כי יש ממש בטענות הנאשם ולכן יש לאפשר לו את יומו בבית המשפט על מנת להוכיחו.

9. מנגד, ב"כ המאשימה, עו"ד טל חיים, הפנתה לתגובה המאשימה בכתב ולכך שאין כל בסיס לביקשת הנאשם והיא עומדת בנגד לפסיקת בתי המשפט בעניין זה. היא מצביעה על כך שבסתופו של דבר הנאשם לא שוחרר ממעצרו בתנאים להם ציפה וזה המנייע שלו לחזרה מהודאותו וכן יש לדחות את הבקשה.

דין והכרעה

המסגרת המשפטית

10. סעיף 153(א) 1982 לחס"פ שכותרתו "חזרה מהודאה", קובע כי: "**הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשו.**"

11. בהתאם לאמור בסעיף זה, נדרשים נימוקים מיוחדים על מנת לאפשר לנאשם לחזור בו מהודאותו.

12. באשר לנימוקים אלו, נקבע על ידי בית המשפט העליון כי אין מדובר בראשמה סגורה (ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל, 20.03.2014).

13. בע"פ 3754/91 מדינת ישראל נ' ד"ר קאסם סמאחת 14.11.91, נקבע כי: "**בבוא בית המשפט לשקל, אם לנתן לנאשם רשות לחזור בו מהודאותו לפני גזר הדיון, לא די, לדעתנו, בבירור השאלה, אם ההודאה ניתנה בשעתה מרצונו הטוב והחופשי של הנאשם. סבורני, כי גם אם השתכנע בית המשפט בכך, עוד עליו לשאול עצמו, מהי הסיבה הינה והאמתית אשר מביאה את הנאשם לבקש את החזרה מן ההודאה. אם סובר הנאשם, כי טעה בשיקוליו בעת שהודהה, והמטרה האחת והיחידה העומדת בסיסו היא כי תינטע לו ההזדמנות להוכיח את חסותו, כי אז נכון וראוי הוא שלא**

להכבד תמיד במשפט של אותם "ニמוקים מיוחדים", הנדרשים בסעיף 153(א) הנ"ל. עיר אני לך, כי גישה זו עלולה לפתח פתח לנאים להתרת על הודהתו, ואף נתתי דעתך על הפגיעה של "רוחב לב" זה בניהולו התקין של הדיון ועל שיבוש סדריו של בית המשפט. אולם כמשמעותו נמנוע רעות אלה, לעומת הדרישה לעשיית צדק, חייבות לננות כפה של האחרונה, חרב "המחיר" שמשלם הציבור כתוצאה מזה".

14. עוד נקבע לא אחת בפסקת בית המשפט העליון כי יש לתת חשיבות לשאלת "מבחן העיתוי". ולפיו, ככל שביקשטו של הנאשם לחזור בו מהודהתו מוגשת בשלב מוקדם יותר של ההליך הפלילי, כך פחות החשש מפני מניפולטיביות וניצול לרעה של ההליך, ולכן, כמעט בכל מקרה ינקוט בגישה המקרה יותר עם הנאשם.

הכרעה

15. לאחר שבחןתי את נסיבות בקשה הנאשם לחזור בו מהודהתו למול המבחן שנקבעו לכך בפסקת בית המשפט העליון, הגיעו למסקנה כי מתקיימים בעניין זה אותם נימוקים מיוחדים המאפשרים את חזרת הנאשם מהודהתו.

16. ההודהה ניתנה בשלב מוקדם של ההליך, אמנם לאחר הכרעת דין, אך כאשר הכרעת דין זו ניתנה חמישה ימים בלבד לאחר הגשת כתב האישום, בעוד הנאשם במעצר. אמנם הנאשם נשלח לקבלת תסניר שירות מבחן וכן לקבלת חוות דעת ממומנה על עבודות השירות, אולם עדין לא זומן אליהם.

17. גם באשר למניע, הרי שהודהתו של הנאשם ניתנה ללא כל הסכומות לעונש. מאז ההודהה לא השתנה כל נתון באופן מהותי, כך שיש בו על מנת לתלות את המנייע המניפולטיבי לכואורה של הנאשם. יש לזכור כי ההודהה ניתנה על ידי הנאשם המצוי במעצר לראשונה בחיו, וכפי שטען בא כוחו, מיד ובஸמוך לאחר מכך העלה טענות בדבר חפותו ללא שהבין כי בהודהתו נסתמכו האפשרויות להוכיח טענות אלו. לא ניתן להצביע על רוח כלשהוא שנגרם לניטר בשלב זה לנוכח חזרתו מההודהה. אולי אף להיפך, הנאשם מצוי זה תקופה לא קצרה בתנאי איזוק אלקטרוני, הדיון בעניין עונשו היה צפוי בעת הקרובה וניהול הנסיבות עלול אך להאריך את ההליך המשפטי.

18. אוסיף עוד כי הנאשם הופיע בפני במספר דיונים, לאחר מהם אף ללא יציג והתרשם כי טענותיו בכל הנוגע לרצונו לחזור בו מהודהתו, כנויות ואין מניפולטיביות.

19. לנוכח האמור לעיל, אני מותר לניטר לחזור בו מהודהתו.

20. הדיון שנקבע לתאריך 30.4.23, מבוטל.
21. ב"כ הנאשם יגיש כפירה מפורטת והתייחסות לעדי הتبיעה עד ליום 16.4.23.
22. דיון לצורך שמיית הראות יתקיים בפני כבוד השופט מורנו בתאריך 11.6.23, החל מהשעה 11:30.
23. הנאשם מוזהר בחובת התייצבוoci וכי באם לא יתייצב, ניתן להשמוע את הדינום בהיעדרו.
24. המזיכרות תעבור החלטה זו לידי כבוד השופט מורנו.
25. המזיכרות תעבור את ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

ניתנה היום, ז' ניסן תשפ"ג, 29 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.